

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 lipca 2014 roku

Sąd Okręgowy w Gliwicach w IV Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSO Helena Filarowska – Kopeć

Ławnicy Józef Kowalski, Lidia Zarzeka

Protokolant M. S.

w obecności **Prokuratora Marka Rysia**

po rozpoznaniu w dniach 12 maja, 9 czerwca, 2 lipca 2014r. sprawy:

G. K. (1)

Syna T. i E. z domu W.

ur. (...) roku w R.

oskarżonego o to, że:

I. w dniu 25 listopada 2013r. w R. posługując się niebezpiecznym przedmiotem to jest bronią palną alarmową w postaci pistoletu alarmowego M. mod. (...) kal. 6 mm, bez numerów, produkcji polskiej, z którego oddanie strzału z odległości poniżej 1 metra mogło być niebezpieczne dla zdrowia oraz grożąc pracownikom stacji paliw (...) K. K. (1) i A. K. natychmiastowym jej użyciem zabrał w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 2.160 złotych i dwie paczki papierosów marki (...) o łącznej wartości 21,98 złotych na szkodę Polskiego Koncernu Naftowego (...) S.A. i Towarzystwa Ubezpieczeń i Reasekuracji (...) S.A. oraz telefon komórkowy marki (...) o wartości 1.300 złotych na szkodę K. K. (1), przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu kary pozbawienia wolności będąc uprzednio skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej z dnia 3.12.2003r. sygn. akt II K 151/03, m. in. Za przestępstwa z art. 280 § 1 kk na karę łączną 5 lat pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od 7.10.2002r. do 26.06.2006r. kiedy to został warunkowo przedterminowo zwolniony z reszty kary, a następnie wyrokiem Sądu Okręgowego w Gliwicach z dnia 11.12.2008r. sygn. akt IV K 229/08, za przestępstwo z art. 280 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk na karę 5 lat pozbawienia wolności, którą odbył w całości w okresie od 13.08.2008r. do 13.08.2013r.

tj. o przestępstwo z art. 280 § 2 kk w zw. z art. 64 § 2 kk

II. w dniu 30 listopada 2013r. w R. posługując się niebezpiecznym przedmiotem to jest bronią palną alarmową w postaci pistoletu alarmowego M. mod. (...) kal. 6 mm, bez numerów, produkcji polskiej, z którego oddanie strzału z odległości poniżej 1 metra mogło być niebezpieczne dla zdrowia oraz grożąc pracownikom stacji paliw (...) K. K. (1) natychmiastowym jej użyciem zabrał w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 6.160 złotych na szkodę Polskiego Koncernu Naftowego (...) S.A. i Towarzystwa Ubezpieczeń i Reasekuracji (...) S.A. oraz telefon komórkowy marki N. o wartości 30 zł na szkodę K. K. (1), przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu kary pozbawienia wolności będąc uprzednio skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej z dnia 3.12.2003r. sygn. akt II K 151/03 m.in. za przestępstwa z art. 280 § 1 kk na karę łączną 5 lat pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od 7.10.2002r. do 26.06.2006r. kiedy to został warunkowo przedterminowo zwolniony z reszty kary, a następnie wyrokiem Sądu Okręgowego w Gliwicach z dnia 11.12.2008r. sygn. akt IV K 229/08 za przestępstwo z art. 280 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk na karę 5 lat pozbawienia wolności, którą odbył w całości w okresie od 13.08.2008r. do 13.08.2013r.

tj. o przestępstwo z art. 280 § 2 kk w zw. z art. 64 § 2 kk

III. w dniu 09 grudnia 2013 roku w S. po uprzednim zagrożeniu użyciem przemocy wobec R. F. (1) i J. C. (1) poprzez posłużenie się przedmiotem przypominającym broń palną, następnie zabrał w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 4995, 85 zł na szkodę ajenta stacji paliw PKN (...) nr (...), tj. K. H., przy czym zarzuczonego mu czynu dopuścił się przed upływem pięciu lat od odbycia kary co najmniej jednego roku pozbawienia wolności, orzeczonej wyrokiem Sądu Okręgowego w Gliwicach z dnia 11 grudnia 2008r., o sygn. akt IV K 229/08, za popełnienie przestępstwa z art. 280 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, którą odbywał w okresie od 13 sierpnia 2008r. do 13 sierpnia 2013r.,

tj. przestępstwa określonego w art. 280 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk

orzeka:

1. uznaje oskarżonego G. K. (1) za winnego tego, iż działając w podobny sposób w krótkich odstępach czasu:

- w dniu 25 listopada 2013r. w R. posługując się niebezpiecznym przedmiotem to jest bronią palną alarmową w postaci pistoletu alarmowego M. mod. (...) kal. 6 mm, bez numerów, produkcji polskiej, z którego oddanie strzału z odległości poniżej 1 metra mogło być niebezpieczne dla zdrowia oraz grożąc pracownikom stacji paliw (...) K. K. (1) i A. K. natychmiastowym jej użyciem zabrał w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 2.160 złotych i dwie paczki papierosów marki (...) o łącznej wartości 21,98 złotych na szkodę Polskiego Koncernu Naftowego (...) S.A. i Towarzystwa Ubezpieczeń i Reasekuracji (...) S.A. oraz telefon komórkowy marki (...) o wartości 1.300 złotych na szkodę K. K. (1), przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu kary pozbawienia wolności będąc uprzednio skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej z dnia 3.12.2003r. sygn. akt II K 151/03, m. in. za przestępstwa z art. 280 § 1 kk na karę łączną 5 lat pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od 7.10.2002r. do 26.06.2006r. kiedy to został warunkowo przedterminowo zwolniony z reszty kary, a następnie wyrokiem Sądu Okręgowego w Gliwicach z dnia 11.12.2008r. sygn. akt IV K 229/08, za przestępstwo z art. 280 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk na karę 5 lat pozbawienia wolności, którą odbył w całości w okresie od 13.08.2008r. do 13.08.2013r. tj. przestępstwa z art. 280 § 2 kk w zw. z art. 64 § 2 kk;

- w dniu 30 listopada 2013r. w R. posługując się niebezpiecznym przedmiotem to jest bronią palną alarmową w postaci pistoletu alarmowego M. mod. (...) kal. 6 mm, bez numerów, produkcji polskiej, z którego oddanie strzału z odległości poniżej 1 metra mogło być niebezpieczne dla zdrowia oraz grożąc pracownikowi stacji paliw (...) K. K. (1) natychmiastowym jej użyciem zabrał w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 6.160 złotych na szkodę Polskiego Koncernu Naftowego (...) S.A. i Towarzystwa Ubezpieczeń i Reasekuracji (...) S.A. oraz telefon komórkowy marki N. o wartości 30 zł na szkodę K. K. (1), przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu kary pozbawienia wolności będąc uprzednio skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej z dnia 3.12.2003r. sygn. akt II K 151/03 m.in. za przestępstwa z art. 280 § 1 kk na karę łączną 5 lat pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od 7.10.2002r. do 26.06.2006r. kiedy to został warunkowo przedterminowo zwolniony z reszty kary, a następnie wyrokiem Sądu Okręgowego w Gliwicach z dnia 11.12.2008r. sygn. akt IV K 229/08 za przestępstwo z art. 280 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk na karę 5 lat pozbawienia wolności, którą odbył w całości w okresie od 13.08.2008r. do 13.08.2013r. tj. przestępstwa z art. 280 § 2 kk w zw. z art. 64 § 2 kk;

- w dniu 09 grudnia 2013 roku w S. posługując się niebezpiecznym przedmiotem to jest bronią palną alarmową w postaci pistoletu alarmowego M. mod. (...) kal. 6 mm, bez numerów, produkcji polskiej, z którego oddanie strzału z odległości poniżej 1 metra mogło być niebezpieczne dla zdrowia oraz grożąc pracownikom stacji paliw PKN (...) nr (...) R. F. (1) i J. C. (1) natychmiastowym jej użyciem zabrał w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 4995,85 zł na szkodę ajenta stacji paliw PKN (...) nr (...) K. H., przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu kary pozbawienia wolności będąc uprzednio skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej z dnia 3.12.2003r. sygn. akt II K 151/03 m.in. za przestępstwa z art. 280 § 1 kk na karę łączną 5 lat pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od 7.10.2002r. do 26.06.2006r. kiedy to został warunkowo przedterminowo zwolniony z reszty kary, a następnie wyrokiem Sądu Okręgowego w Gliwicach z dnia 11.12.2008r. sygn. akt IV K 229/08 za przestępstwo z art.

280 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk na karę 5 lat pozbawienia wolności, którą odbył w całości w okresie od 13.08.2008r. do 13.08.2013r. tj. przestępstwa z art. 280 § 2 kk w zw. z art. 64 § 2 kk;

i za to na mocy art. 280 § 2 kk w zw. z art. 64 § 2 kk w zw. z art. 91 § 2 kk skazuje go na jedną karę 8 (osiem) lat pozbawienia wolności;

2. na mocy art. 63 § 1 kk na poczet kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 13.12.2013r. do dnia 2.07.2014r. ;

3. na mocy art. 44 § 2 kk orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych w postaci pistoletu Glock 19 i magazynka bez amunicji, opisanych odpowiednio pod pozycjami 19 i 28 w księdze przechowywanych dowodów rzeczowych pod nr Drz 9/14,

4. na podstawie art. 230 § 2 kpk zarządza zwrot pokrzywdzonej K. K. (1) (K.) telefonu komórkowego marki (...) wraz z baterią i pokrywy metalowej telefonu komórkowego marki N. opisanych pod pozycjami 22 i 23 w księdze przechowywanych dowodów rzeczowych pod nr Drz 9/14;

5. zarządza zwrot oskarżonemu dowodów rzeczowych opisanych pod pozycjami od 1 do 9, 11, od 13 do 18, 20, 24 do 27, 29, 31 do 34 w księdze przechowywanych dowodów rzeczowych pod nr Drz 9/14;

6. na mocy art. 29 ust. 1 ustawy Prawo o adwokaturze zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. C. kwotę 840 (osiemset czterdzieści) zł plus 23 % VAT łącznie 1033,20 (jeden tysiąc trzydzieści trzy złote 20/100) tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej obrony udzielonej oskarżonemu z urzędu;

7. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. oraz art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych obciążając wydatkami Skarb Państwa

Sygn. akt IV K 34/14

UZASADNIENIE

Oskarżony G. K. (1) stanął pod zarzutami tego, że

1. w dniu 25 listopada 2013r. w R. posługując się niebezpiecznym przedmiotem to jest bronią palną alarmową w postaci pistoletu alarmowego M. mod. (...) kal. 6 mm, bez numerów, produkcji polskiej, z którego oddanie strzału z odległości poniżej 1 metra mogło być niebezpieczne dla zdrowia oraz grożąc pracownikom stacji paliw (...) K. K. (1) i A. K. natychmiastowym jej użyciem zabrał w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 2.160 zł i dwie paczki papierosów (...) o łącznej wartości 21,98 zł na szkodę Polskiego Koncernu Naftowego "(...)" S.A. i TuiR "(...)" S.A. oraz telefon komórkowy marki (...) o wartości 1.300 zł na szkodę K. K. (1) przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu kary pozbawienia wolności będąc uprzednio skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej z dnia 3.12.2003r., sygn. akt II K 151/03 za przestępstwo m.in z art. 280 § 1 kk na karę łączna 5 lat pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od 7.10.2002r. do 26.06.2006r. kiedy to został warunkowo przedterminowo zwolniony z reszty kary, a następnie wyrokiem Sądu Okręgowego w Gliwicach z dnia 11.12.2008r. , sygn. akt IV K 229/08 za przestępstwo z art. 280 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk na karę 5 lat pozbawienia wolności którą odbył w całości w okresie od 13.8.2008r. do 13.8.2013r. tj. przestępstwa z art. 280 § 2 kk w zw. z art. 64 § 2 kk.;

2. w dniu 30 listopada 2013r. w R. posługując się niebezpiecznym przedmiotem to jest bronią palną alarmową w postaci pistoletu alarmowego M. mod. (...) kal. 6 mm, bez numerów, produkcji polskiej, z którego oddanie strzału z odległości poniżej 1 metra mogło być niebezpieczne dla zdrowia oraz grożąc pracownikom stacji paliw (...) K. K. (1) natychmiastowym jej użyciem zabrał w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 6.160 zł na szkodę Polskiego Koncernu Naftowego "(...)" S.A. i TuiR "(...)" S.A. oraz telefon komórkowy marki N. o wartości 30 zł na szkodę K. K. (1) przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu kary pozbawienia wolności będąc uprzednio skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej z dnia 3.12.2003r., sygn. akt II K 151/03 za przestępstwo m. in z art.

280 § 1 kk na karę łączną 5 lat pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od 7.10.2002r. do 26.06.2006r. kiedy to został warunkowo przedterminowo zwolniony z reszty kary, a następnie wyrokiem Sądu Okręgowego w Gliwicach z dnia 11.12.2008r., sygn. akt IV K 229/08 za przestępstwo z art. 280 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk na karę 5 lat pozbawienia wolności którą odbył w całości w okresie od 13.8.2008r. do 13.8.2013r. tj. przestępstwa z art. 280 § 2 kk w zw. z art. 64 § 2 kk.

3. Zarządzeniem z dnia 1 kwietnia 2014r. sprawę prowadzoną przez Sąd Rejonowy w S. pod sygnaturą II K 739/13 połączono do wspólnego rozpoznania z niniejszą sprawą, w której oskarżony G. K. (1) stanął pod zarzutem tego, że w dniu 9 grudnia 2013r. w S. po uprzednim zagrożeniu użyciem przemocy wobec R. F. (1) i J. C. (1) poprzez posłużenie się przedmiotem przypominającym broń palną następnie zabrał w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 4995,85 zł na szkodę agenta stacji paliw PKN (...) nr (...), tj. K. H., przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się przed upływem pięciu lat od odbycia kary co najmniej jednego roku pozbawienia wolności, orzeczonej wyrokiem Sądu Okręgowego w Gliwicach z dnia 11 grudnia 2008r., sygn. akt IV K 229/08 za popełnienie przestępstwa z art. 280 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk którą odbywał w okresie od 13.8.2008r. do 13.8.2013r. tj. popełnienia przestępstwa określonego w art. 280 § 2 kk w zw. z art. 64 § 2 kk.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

w dniu 25 listopada 2013r. oskarżony G. K. (1) około godziny 10.30 udał się w stronę stacji (...) w R. przy ul. (...). Przed wejściem do budynku rozglądał się około 5 minut chcąc wpiery ustalić ilu znajduje się na stacji klientów. Oskarżony miał ze sobą replikę broni palnej - pistolet alarmowy M. mod. (...) kal. 6 mm, którą zakupił w lombardzie w K. po opuszczeniu Zakładu Karnego. Broń tą oskarżony posiadał cały czas przy sobie. Oskarżony miał założoną kurtkę z kapturem zakończonym kożuszkami, koloru zielonego. Kiedy klienci opuścili stację paliw, oskarżony wszedł do budynku stacji paliw, wpiery założył na głowę kaptur kurtki, zasłaniając część twarzy. W środku budynku przebywała pokrzywdzona K. K. (1) wraz z koleżanką A. K., które w związku z przekroczeniem stanu kasy, przeliczały w tym czasie pieniądze z utargu. Naliczyły kwotę 1.600 zł. Na stacji były kasy fiskalne, na których po przekroczeniu kwoty 2.000 zł, pojawia się komunikat "przekroczony stan kasy". Wówczas kasjer miał obowiązek wyjąć pieniądze i zanieść na zaplecze do sejfów. Kobiety podczas przeliczania pieniędzy stały obok siebie.

Oskarżony, podszedł do K. K. (1), która trzymała w ręce pieniądze i powiedział, to jest napad i zażądał pieniędzy. W ręce trzymał pistolet alarmowy M. model (...), skierowany w jej stronę, trzymał go bliskiej odległości ok 30 cm na wysokości czoła. Oprócz pieniędzy trzymany przez K. K. (1) oskarżony zażądał również wyjęcia pieniędzy znajdujących się w kasie. Pokrzywdzona K. K. (1) wyjęła z kasy pozostałe pieniądze i przekazała je wraz z pozostałą kwotą 1.600 zł oskarżonemu, łącznie była to kwota 2.160 zł. Oskarżony zażądał dodatkowo wydania papierosów. Ostatecznie sam zabrał z podajnika stojącego na ladzie dwie paczki papierosów (...), o wartości 11,60 zł sztuka. Zabrane pieniądze oskarżony schował do kieszeni. Następnie zażądał od K. K. (1) i A. K. by oddały mu swoje telefony komórkowe. A. K. odpowiedziała, że nie ma telefonu komórkowego, z kolei K. K. (1) swój telefon miała włożony pod ladę i który oddała oskarżonemu. Był to telefon komórkowy marki (...) o wartości 1.300 zł.

Oskarżony kazał jeszcze otworzyć szufladę, nie zabrał z niej nic, następnie wyszedł z budynku stacji paliw i udał się w kierunku B., nie biegł, odszedł spokojnym krokiem. Pokrzywdzone K. K. (1) i A. K. widziały twarz oskarżonego podczas rozboju.

Po zdarzeniu K. K. (1) udała się na zaplecze, gdzie zajęcie obserwowała na monitoringu kierownik stacji paliw A. J.. A. J. zauważyła na monitorze monitoringu mężczyznę, który trzymał w dłoni przedmiot przypominający pistolet. Oskarżony broń miał skierowaną w kierunku pokrzywdzonej K. K. (1). A. J. w czasie gdy sprawca dokonywał rozboju bała się zadzwonić na Policję, bowiem miała włączony dźwięk klawiszy w telefonie. Obawiała się, że usłyszy on jak będzie wybierała numer. Widziała ona jak oskarżony włożył pieniądze do kurtki, następnie wszedł za ladę do pokrzywdzonych i zażądał wydania telefonów, wtedy K. K. (1) wydała mu telefon

Po wyjściu oskarżonego A. J. nakazała K. K. (1) i A. K. włączyć alarm, po chwili przyjechała Policja.

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego k. 183 – 184, zeznania świadka K. K. (1) k. 488v – 489, k. 9v -10, k. 232. zeznania A. K. k. 490, k. 13 – 14, zeznania A. J. k. 490V – 491, k. 18 – 20, oględziny miejsca zdarzenia k. 2 – 3, zdjęcia z zapisu monitoringu k. 29 – 31, protokół oględzin kurtki 97 – 99, protokół okazania osoby A. K. k. 166 – 167, K. K. (1) k 168 – 169)

W dniu 30 listopada 2013r. w sobotę około godziny 11.30 oskarżony G. K. (1) powtórnie dokonał napadu na stację (...) w R. przy ul. (...). Oskarżony był ubrany w czarne spodnie i czerwoną bluzę z kapturem. Przed wejściem przez chwilę obserwował stację paliw. Na stacji paliw w czasie zdarzenia obecna była tylko K. K. (1), która na zapleczu w pierwszej chwili myła podłogę, a następnie chciała przynieść towar by umieścić go na półkach. Będąc na zapleczu pokrzywdzona usłyszała, że ktoś wszedł do sklepu. Gdy wyszła z zaplecza zobaczyła tego samego mężczyznę, który dokonał poprzedniego rozboju. Oskarżony G. K. (1) podszedł do pokrzywdzonej kierując w jej stronę ten sam pistolet alarmowym M. model (...) kal. 6 mm. Pokrzywdzona krzyczała, żeby jej nie zrobił krzywdy, bo ma małe dziecko. G. K. (1) powiedział jej, że nic jej nie zrobi, że ma problemy, jest w "kryzysie". Oskarżony zażądał od niej pieniędzy, pokrzywdzona skierowała się do pomieszczenia, w którym prowadzona jest sprzedaż, z kasy wyjęła wszystkie pieniądze jakie tam się znajdowały. Oskarżony schował zabrane pieniądze pod bluzę. Następnie oświadczył, że chce wszystkie pieniądze, również z zaplecza z sejfu. K. K. (1) skierowała się na zaplecze, otworzyła sejf i zabrała cały utarg zarówno w banknotach jak i w bilonie. Oskarżony zabrał tylko banknoty była to kwota 6.000 zł. Oskarżony cały czas trzymał w ręce pistolet i kierował go w stronę pokrzywdzonej. Przekazane przez pokrzywdzoną pieniądze z sejfu oskarżony schował również pod bluzę i wyszedł z budynku stacji paliw. Przed wyjściem oskarżony sprawdził pod ladą sklepową czy pokrzywdzona ma tam telefon. Wychodząc zabrał go, był to telefon marki N. o wartości 30 zł. Telefon ten był własnością K. K. (1). Pokrzywdzona rozpoznała oskarżonego G. K. (1) po rysach jego twarzy i stwierdziła, że jest to ten sam sprawca co z dnia 25 listopada 2013r. Po wyjściu z budynku stacji paliw pokrzywdzona zawiadomiła niezwłocznie Policję. Oskarżony zabrał łącznie kwotę 6160 zł, na szkodę Polskiego Koncernu Naftowego "(...)" S.A. i TuiR "(...)" S.A.

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego k. 183 – 184, 240 – 241v, k. 341, zeznania świadka K. K. (1) k 168 – 169, 489 – 489v, k. 50 – 51, protokół oględzi z miejsca zdarzenia k. 54 – 55, zdjęcia z zapisu monitoringu k. 64 – 65).

Oskarżony G. K. (1) będąc na zabawie w S. przy ul. (...) zauważył budynek stacji paliw o tej samej nazwie i podobnym położeniu, co do których wcześniej dokonał napadów w R.. Podjął wówczas decyzję, że przyjedzie tutaj w późniejszym terminie w celu dokonania rozboju. W dniu 9 grudnia 2013r. udał się samochodem F. (...) o nr rej. (...) przez C. do S. z zamiarem dokonania rozboju w wcześniej ustalonym miejscu w celu zdobycia pieniędzy. Oskarżony w samochodzie miał ze sobą narzędzia i ubranie służące mu do napadu. Przed napadem chodził i obserwował okolice stacji paliw. Wówczas zatrzymała go Policja, został wylegitymowany, a następnie na jego prośbę przetransportowany przez Policję na przystanek w kierunku C.. Oskarżony wrócił w okolice stacji paliw, skierował się do samochodu gdzie się przebrał, założył niebieską bluzę z kapturem. Oskarżony miał na głowie również kominiarkę, którą opuścił na twarz gdy wchodził na stację paliw. Kominiarka była koloru czarnego w dolnej części miała nadruk na wzór zębów. Około godziny 20.15 oskarżony wszedł na stację paliw z bronią w ręku wołając "napad, dawać kasę". W środku stacji znajdowały się dwie osoby, pracownicy stacji R. F. (1) i J. C. (1).

Oskarżony kazał im spakować pieniądze do jednorazowej reklamówki. Oskarżony trzymał broń w prawej ręce, cały czas groził nią pokrzywdzonym kierując ją w ich kierunku w okolice klatki piersiowej. Pokrzywdzeni spakowali wszystkie pieniądze znajdujące się w szufladach kasy do jednorazowej reklamówki. Następnie oskarżony kazał wydać również pieniądze znajdujące się w sejfie na zapleczu. Sejf zamknięty był na klucz. Pokrzywdzony R. F. (2) otworzył sejf, następnie pokrzywdzeni wyjęli znajdujące się w nim pieniądze i włożyli do reklamówki, którą przekazali oskarżonemu.

Oskarżony kazał pokrzywdzonym zostać na zapleczu, do chwili do pólki nie wyjdzie on z budynku stacji. Wychodząc przymknął drzwi od zaplecza, nie zamknął ich na klucz. Pokrzywdzony R. F. (2) zauważył na ekranie monitora od monitoringu, że oskarżony opuścił stację paliw i skierował się w stronę od wejścia na prawo. Oskarżony po opuszczeniu

budynku stacji pobiegł przez pobliskie osiedle do samochodu. Pokrzywdzeni włączyli wówczas alarm i zawiadomili Policję. Oskarżony zabrał ze stacji paliw kwotę 4.995,85 zł na szkodę ajenta stacji paliw K. H..

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego k. 183 – 184, k. 341, k 75 – 77, k. 97 – 98v, zeznania świadka R. F. (2) k. 511, k. 36 – 37, zeznania J. C. (1) k. 512 – 513, k. 34 – 35, zeznania świadka K. H. k. 513, k. 29-30, 33, protokół przeszukania mieszkania k. 114 – 116).

Oskarżony zakupił broń po wyjściu z Zakładu Karnego w lombardzie w K.. Broń nie posiadała kartonika, instrukcji obsługi. Oskarżony wiedział, że pistolet był używany, miał osmolony magazynek. W magazynku nie było naboji, oskarżony też w późniejszym czasie ich nie dokupił.

Pieniądze z napadu przeznaczył na życie, bieżące potrzeby, paliwo do samochodu i na gry w automatach. Kwotę 700 zł z pieniędzy uzyskanych z rozboju dołożył do zakupu samochodu F. (...), dokupił też radio za kwotę 100 zł, które okazało się zepsute oraz radio używane za 89 zł, które włożył do bagażnika.

(dowód; wyjaśnienia oskarżonego k. 240 – 241, k. 341).

Toku przeprowadzonego w dniu 13 grudnia 2013r. przeszukania oskarżonego znaleziono replikę pistoletu (...).

Na podstawie opinii biegłego K. B. ustalono, że przedmiotem jakim posłużył się oskarżony G. K. (1) był pistolet alarmowy M. model (...) kal. 6 mm. Tego rodzaju broń jest bronią palną alarmową o kalibrze 6mm w rozumieniu ustawy z dnia 21 maja 1999r. o broni i amunicji z pz. Broń była sprawna , była owinięta taśmą izolacyjną, nie wpływało to jednak na przeznaczenie broni i jej funkcjonalność. Mechanizm broni był kompletny. Na jej posiadanie nie jest potrzebne zezwolenie. Broń ta nie jest przystosowana do miotania pocisków, efektem jej działania jest huk i wydobywające się z lufy pozostałości powystrzałowe, płomień i gazy powystrzałowe wydostające się na odległość nie większą niż 1m. Bezpieczna odległość do oddania strzału to powyżej 1m. Jeżeli brak jest naboji w magazynku to nie można oddać z broni tej strzału. W przypadku bezpośredniego przystawienia tej broni do ciała ofiary i oddania strzału, strzały te mogą spowodować oparzenia, opalenia skóry, a czasem nawet i rozerwanie skóry. W przypadku strzału w oko ofiara może stracić oko.

(dowód; protokół przeszukania oskarżonego k. 114 – 116, protokół przeszukania samochodu marki F. nr rej. (...) k. 153 – 158, faktura zakupu samochodu F. (...) k. 264, opinia biegłego k. 285 i k. 530V – 531).

Na podstawie opinii sądowej psychiatryczno-psychologicznej sporządzonej przez biegłych z zakresu psychiatrii i biegłego z zakresu psychologii nie stwierdzono u oskarżonego G. K. (2) czynnych zaburzeń psychotycznych, uzależnienia od alkoholu ani środków odurzających, obniżenia poziomu intelektu, stwierdzono natomiast antyspołeczne zaburzenia osobowości. W chwili czynu oskarżony miał w pełni zachowaną zdolność rozpoznawania ich znaczenia i pokierowania swoim postępowaniem. Poczytalność oskarżonego w chwili zarzucanych mu czynów nie budzi wątpliwości. Stwierdzono także, że popełnione czyny zabronione nie zostały dokonane w związku z nałogowym używaniem alkoholu bądź innego środka psychoaktywnego.

(dowód: opinia sądowo psychiatryczno-psychologiczna k. 265-269).

Świadek K. K. (1) rozpoznała, okazanego jej oskarżonego G. K. (2), wskazała, że jest przekonana, że jest to mężczyzna, który dokonał rozboju (protokół okazania osoby k 168 – 169).

Świadek A. K. rozpoznała, okazanego jej oskarżonego G. K. (2), wskazała, że jest pewna na 100%, że osoba z nr 2 (G. K. (2)) jest osobą, która dokonała rozboju. (protokół okazania osoby k 166 – 167).

Oskarżony G. K. (2) został skazany prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej z dnia 3 grudnia 2003r. Sygn. akt II K 151/03 za przestępstwo z art. 280 § 1 kk przy zast. art. 91 § 1 kk, art. 280 § 1 kk w ze. z art. 11 § 3 kk przy zast. art. 91 § 1 kk i inne na karę pozbawienia wolności, postanowieniem z dnia 26 czerwca 2006r. Sąd Okręgowy w Opolu warunkowo zwolnił oskarżonego z odbycia reszty kary na okres próby do 26 czerwca 2008r. Sąd

Okręgowy w Gliwicach wyrokiem z dnia 11 grudnia 2008r., sygn. akt IV 229/08 skazał oskarżonego za przestępstwo z art. 280 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i art. 82 kk na karę 5 lat pozbawienia wolności.

(dowód: karta karna k. 246 i odpisy wyroków wraz z danymi o odbyciu kary k. 250 - 263).

Oskarżony posiada wykształcenie zawodowe, jest rozwiedziony, nie pracował przed aresztowaniem.

(dowód: wywiad środowiskowy k. 295 - 297)

Oskarżony G. K. (2) przyznał się do zarzucanych mu czynów. Podtrzymał swoje wyjaśnienia złożone w postępowaniu przygotowawczym w toku rozprawy głównej.

Nie kwestionował również wysokości skradzionych przez niego kwot. Oskarżony w swoich wyjaśnieniach w postępowaniu przygotowawczym wskazał, że w dniu 25 listopada 2013r. ubrany był w zieloną kurtkę, która miała kaptur zakończony kożuszką. Gdy wszedł na stację paliw zobaczył dwie panie, jedna z nich trzymała większe pieniądze. Wystraszyły się bo w ręce trzymałem pistolet. Kobieta, która trzymała w dłoni pieniądze przekazała mu je. Dodał, że mówił, że nie chce im zrobić krzywdy, chce tylko pieniądze. Wychodząc zabrał telefon komórkowy, który leżał na ladzie oraz dwie paczki papierosów.

Odnosnie drugiego zdarzenia w dniu 30 listopada 2014r. wyjaśnił, że poszedł na tą samą stację, ubrany był w czarne spodnie i czerwoną bluzę z kapturem. Chwilę obserwował stację i wszedł. Na miejscu rozpoznał tą samą panią, która była wcześniej. Krzyczała, żeby nic jej nie zrobić, ma małe dziecko. Oskarżony powiedział do niej, że chce pieniądze z kasy i sejf, trzymał w ręce pistolet i "machal" nim.

Z kolei w przedmiocie trzeciego zdarzenia wyjaśnił, że będąc wcześniej zauważył stację benzynową o tej samej nazwie i podobnym położeniu i zdecydował, że przyjedzie do S. w późniejszym terminie. Przyjechał samochodem w dniu 9 grudnia 2013r., rzeczy na przebranie miał w samochodzie. Wpierw chodził koło stacji, obserwował, wówczas został zatrzymany i wylegitymowany przez policję. Na jego prośbę został podwieziony na przystanek w kierunku C.. Wrócił, przebrał się w samochodzie. Na głowie cały czas miał założoną kominiarkę, wchodząc na stację opuścił ją na twarz. W środku za ladą stał mężczyzna i kobieta. Oskarżony nakazał im spakować pieniądze z kasy do reklamówki jednorazowej. Cały czas miał broń w ręku i którą machał w ich kierunku. Później nakazał im spakować pieniądze z sejfu na zapleczu, gdzie następnie kazał zostać pokrzywdzonym do czasu opuszczenia przez niego stacji paliw.

W postępowaniu przed Sądem oskarżony odmówił składania wyjaśnień i podtrzymał swoje wcześniejsze zeznania z postępowania przygotowawczego. Dodał, że przy trzecim zdarzeniu użył tej samej broni co w poprzednich zdarzeniach, nie próbował z niej strzelać, a w magazynku nie było naboju. Wyjaśnił także, że nie groził pokrzywdzonym chciał tylko pieniędzy. Podczas dwóch pierwszych napadów nie miał również załadowanej broni, dlatego że magazynek był uszkodzony.

Świadek K. K. (1) zeznała w postępowaniu przygotowawczym, iż pojawił się komunikat o stanie przekroczenia kasy i należało zrobić "wrzutkę do sejfu". Koleżanka A. K. liczyła pieniądze, a ona trzymała je w ręku. Około godziny 10.30 na stację wszedł mężczyzna, ubrany w zieloną kurtkę do kolan, z kapturem zakończonym futerkiem. Oskarżony przeszedł przez linię kas, w prawej ręce trzymał przedmiot przypominający broń – pistolet małych rozmiarów, skierowany był w jej stronę na wysokości czoła. Następnie oskarżony zażądał wszystkich pieniędzy. Pokrzywdzona przekazała wszystkie pieniądze z kasy oraz te które trzymała w ręce. Dalej oskarżony zażądał jeszcze wydania papierosów, na pytanie jakie, odpowiedział, że sam weźmie. Zabrał dwie paczki papierosów (...) koloru niebieskiego. Następnie zażądał wydania telefonów komórkowych wołając telefony dawać nie będziecie dzwonić na Policję. Z spod lady kasowej pokrzywdzona wyciągnęła telefon komórkowy marki (...) o wartości 1.300 zł i przekazała go oskarżonemu. Ten skierował się dalej do pokrzywdzonej A. K. by i ta oddała mu swój telefon. Pokrzywdzona odpowiedziała, że nie ma. Wówczas oskarżony zażądał otwarcia szuflady, zajrzał do środka, po czym odwrócił się i wyszedł.

Odnosnie zdarzenia z dnia 30 listopada 2013r. zeznała, że gdy oskarżony wszedł na stację była na zapleczu myła podłogę, oskarżony podszedł do niej, miał skierowany w jej kierunku przedmiot przypominający pistolet. Oskarżony powiedział do niej pieniądze. Pokrzywdzona skierowała się do pomieszczenia sprzedawczego, po wejściu za ladę wydała mu wszystkie pieniądze. Oskarżony obserwował pokrzywdzoną. Otrzymane pieniądze schował za bluzę. Powiedział, że chce wszystkie pieniądze, te z zaplecza też. Oskarżony wraz z pokrzywdzoną przeszli na zaplecze, pokrzywdzona wydała mu pieniądze, prosząc by nie robił jej krzywdy. Oskarżony odpowiedział, że chodzi mu tylko o pieniądze bo jest w kryzysie. Wychodząc z ludy telefon pokrzywdzonej

W postępowaniu przed sądem podtrzymała dotychczasowe zeznania.

Świadek A. K. w postępowaniu przygotowawczym zeznała, że około godziny 10.30 wraz z Panią K. K. (1) przeliczała pieniądze, które były w kasie by złożyć je do sejf. Liczyła pieniądze, a K. K. (1) stała obok niej. Po ich przeliczeniu przekazała pieniądze K. K. (1) w celu sprawdzenia ilości, wtedy to do budynku wszedł oskarżony ubrany w kurtkę w kolorze zielonym, miał założony kaptur na głowę. Widziała część jego twarzy. Oskarżony stanął obok kasy i skierował w ich stronę przedmiot przypominający pistolet. Oskarżony powiedział dawajcie pieniądze nic wam nie zrobię. Podszedł bliżej nich i wyciągnął lewą rękę. K. K. (1) przekazała mu pieniądze, które trzymała oraz pieniądze, które były w kasie. Gdy otrzymał wszystkie pieniądze, zażądał jeszcze papierosów, ostatecznie sam je zabrał. Następnie zażądał oddania telefonów. Zabrał telefon K. K. (1), następnie wymierzył pistolet w stronę pokrzywdzonej i zażądał jej telefonu. Pokrzywdzona odpowiedziała, że nie ma telefonu. Oskarżony odwrócił się i opuścił stację kierując się w stronę B.. Po opuszczeniu stacji z zaplecza wyszła Pani A. J., powiedziała że mają włączyć alarm a ona sama zadzwoniła już na policję.

W postępowaniu sądowym podtrzymała zeznania złożone w postępowaniu przygotowawczym

Świadek A. J. zeznała w postępowaniu przygotowawczym, że w dniu zdarzenia była w pracy, zajmowała się sprawami stacji w biurze, wychodziła też do kasy ale nie obsługiwała klientów. Gdy Pani A. K. przyszła do pracy miała przyuczać się do wykonywanej pracy i cały czas być z K. K. (1) przy kasie. Potem przebywała w swoim biurze na zapleczu, zamknęła drzwi prowadzące na zaplecze. Drzwi te nie posiadają okienka nie widać przez nie co dzieje się w pomieszczeniu, ale znajduje się tam system kamer monitoringu. Około 10.33 usłyszała słowa szybciej, szybciej lub dawaj, dawaj jeszcze z kasy. Wówczas spojrzała na monitor z podglądu kamer i zobaczyła stojącego na stacji mężczyznę trzymającego w ręce przedmiot przypominający pistolet. Pistolet miał skierowany w stronę dziewczyn. Nie zadzwoniła od razu na Policję bo zorientowała się, że przy wyborze numeru słychać dźwięk klawiszy i bała się, że oskarżony ja usłyszy. Zauważyła, że oskarżony trzymał coś w lewej ręce i włożył to do kieszeni lewej kurtki. Pistolet trzymał cały czas w prawej ręce. Potem oskarżony wszedł za ladę, zażądał wydania telefonów. K. K. (1) wydała mu telefon. Po tym jak oskarżonym wyszedł od razu zadzwoniła na Policję. Widziała, że oskarżony biegnie po drugiej stronie ulicy. Dodała, że sprawca skradł również dwie paczki papierosów (...) niebieskie o wartości 11,60 zł każda. Po napadzie grupa interwencyjna stwierdziła, że sprawca skradł kwotę 2159,50 zł. Przy czym wskazała, że sprawca nie zabrał pieniędzy w bilonie. Musiał więc zabrać kwotę 2160zł, zdarza się i tak że w kasie rzeczywiście jest większa kwota niż wskazywała kasa fiskalna bowiem czasami klienci nie zabierają reszty.

W toku postępowania sądowego złożyła zeznania, które pokrywały się w swojej treści z zeznaniami złożonymi w postępowaniu przygotowawczym.

Świadek R. F. (2) w postępowaniu przygotowawczym zeznał, że w dniu zdarzenia około godziny 20.10 na stację paliw wszedł mężczyzna w czarnej kominiarce na głowie, która w dolnej części miała "zęby" oraz niebieską bluzę z białym napisem. Po wejściu oskarżony powiedział do nich napad, dawać kasę. Z J. C. (2) stali wówczas za kasami, otworzyli kasy i zaczęli pakować pieniądze do reklamówki. Oskarżony cały czas kierował w ich stronę przedmiot przypominający pistolet. Po spakowaniu do reklamówki pieniędzy, przekazał je oskarżonemu. Następnie oskarżony nakazał jemu i J. C. (2) przejść na zaplecze. Pieniądze z sejf pokrzywdzony wrzucił do tej samej reklamówki, do której wrzucone zostały pieniądze z kas. Oskarżony cały czas poganiał pokrzywdzonego. Po zabraniu pieniędzy z sejf, oskarżony zapytał ich czy mają jakieś telefony i zażądał ich wydania. Gdy J. C. (2) powiedziała, że nie mają, oskarżony kazał się im odsunąć od drzwi od zaplecza, a następnie je zamknął. Pokrzywdzenie obserwowali potem monitor z monitoringu i zauważyli

jak oskarżony opuszcza teren stacji. Dalej pokrzywdzony udał się z zaplecza na teren sklepu, gdzie włączył alarm i zadzwonił na policję.

W toku postępowania sądowego świadek złożył zeznania analogiczne jak w postępowaniu przygotowawczym. Dodał, że oskarżony kierował broń w ich stronę na wysokości klatki piersiowej. Na zapleczu gdy wyjmował pieniądze z sejfów pokrzywdzona J. C. (2) stała oddalona od nich, a oskarżony stał obok niego i kierował broń w jego stronę. Pokrzywdzony nie mógł przypomnieć sobie czy oskarżony groził im słownie. Pamiętał tylko, że mówili by nie dzwonili na Policję.

Świadek J. C. (1) zeznała w postępowaniu przygotowawczym, że w dniu zdarzenia około godziny 20.10 gdy wraz z R. F. (2) stali za kasą. Na stację wszedł mężczyzna ubrany w sportową bluzę koloru niebieskiego, która miała z przodu jasny napis, na głowie miał założoną kominiarkę z "zębami" oraz czarne spodnie dresowe. Wyciągnął przedmiot przypominający pistolet i krzyknął w jej stronę "napad, wyciągać pieniądze z kasy". Dalej oskarżony wszedł za kasy powiedział ładować pieniądze szybko, szybko. Do reklamówki pokrzywdzeni włożyli wszystkie pieniądze. Potem zażądał pieniędzy z sejfów. Pokrzywdzona powiedziała, że nie mają dostępu do sejfów, oskarżony odparł dawać pieniądze, że ich "z.....". Wtedy R. F. (2) skierował się w kierunku zaplecza gdzie znajdował się sejf. Oskarżony zwrócił się wówczas do pokrzywdzonej, że ma iść z nimi. Sejf otworzył R. F. (2) kluczem, który znajdował się w pomieszczeniu gdzie był sejf. Po otwarciu sejfów pieniądze z niego włożyli do tej samej reklamówki, do której włożyli pieniądze z kasy. Oskarżony cały czas kierował w ich stronę broń. Zwrócił się również do nich by oddali mu swoje telefony komórkowe. Gdy pokrzywdzona powiedziała, że nie wie gdzie jest jej telefon, kazał im zostać na zapleczu i zamknął drzwi. Oskarżony opuścił teren stacji. Pokrzywdzeni na monitoringu widzieli, jak oskarżony opuścił teren stacji kierując się w prawą stronę.

W postępowaniu przed sądem świadek J. C. (1) złożyła wyjaśnienia tożsame w tymi z postępowania przygotowawczego. Dodała, że ze stacji zginęła kwota około 5000 zł., a nadto że broń trzymana przez oskarżonego była koloru czarnego i miała długość ok. 25 cm.

Świadek K. H. zeznał w postępowaniu przygotowawczym, że na stacji znajduje się sejf wrzutowy, do sejfów przenosi się pieniądze z kasy, która przekroczyła limit 500 zł. Klucz do sejfów znajduje się na zapleczu. Nie ma żadnych procedur co do jego przechowywania. W dniu napadu klucz do sejfów znajdował się na szafie.

W postępowaniu przed sądem świadek dodał, że z kas sklepu i sejfów na zapleczu zginęła kwota około 5.000 zł.

Sąd dokonując oceny zgromadzonego materiału dowodowego dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego G. K. (2), które po raz pierwszy złożył w postępowaniu przygotowawczym, a które konsekwentnie potwierdził na posiedzeniu w przedmiocie zastosowania wobec niego tymczasowego aresztowania oraz na rozprawie przed sądem.

Oskarżony przyznał się do zarzucanych mu czynów nie kwestionował ich, przedstawił pełną relację z ich przebiegu oraz motywy, które nim kierowały. Nie kwestionował również kwot, które zabrał. Wyjaśnienia te znajdują potwierdzenie w zebranych sprawie materiale dowodowym, szczególności zeznaniach świadków K. K. (1), A. K., A. J., R. F. (2) oraz w części J. C. (1) i K. H.. Zeznania te potwierdzają, jak i konkretyzują przebieg zdarzenia.

Świadek K. H. nie był bezpośrednim świadkiem zdarzenia z dnia 9 grudnia 2013r., nie mniej Sąd uznał jego zeznania za prawdziwe w zakresie w jakim wskazał, on reguły przechowywania klucza do sejfów, który znajdował się na zapleczu.

Sąd nie dał wiary zeznaniom świadka J. C. (1) w zakresie w jakim zeznała ona, że oskarżony zwracał się do niej w sposób wulgarny, agresywny. Zeznania te nie znajdują swojego uzasadnienia w wyjaśnieniach złożonych przez oskarżonego oraz świadka R. F. (2). Oskarżony zaprzeczył by zwracał się w ten sposób. Z kolei świadek R. F. (2) zeznał w postępowaniu głównym, że nie przypomina sobie takiej sytuacji. W postępowaniu przygotowawczym również nie wskazał, by oskarżony zwracał się w taki sposób jak zeznała to J. C. (1). Na uwadze należy mieć, że R. F. (2) był cały czas w bliskiej odległości od oskarżonego, a w chwili kiedy otwierał sejf, oskarżony stał obok niego. Przyjąć należy, że

gdyby miała miejsce taka sytuacja, że oskarżony kieruje wulgarnie groźby w kierunku J. C. (2) pamiętałby o tym. Tym bardziej, iż zeznania R. F. (3) są logiczne, konsekwentne i opisują dokładnie przebieg zdarzenia.

Odnosnie sporządzonych w sprawie opinii to były pomocne Sądowi przy ustaleniu stanu faktycznego. Opinie te są jasne, pełne i nie zawierają wewnętrznych sprzeczności. W szczególności opinia biegłego K. B. wyjaśniła jednoznacznie charakter broni jaką posłużył się oskarżony podczas dokonywania czynów zabronionych.

Sąd dokonując ustaleń faktycznych oparł się przede wszystkim na wyjaśnieniach oskarżonego G. K. (2), zeznaniach świadków K. K. (1), A. K., A. J., R. F. (2) oraz w części J. C. (1) i K. H. oraz oględzinach miejsc zdarzeń, zdjęciach z zapisu monitoringu, protokół oględzin kurtki, protokołach okazania oskarżonego A. K., K. K. (1) zdjęciach z zapisu monitoringu, protokole przeszukania mieszkania, protokole przeszukania oskarżonego, protokole przeszukania samochodu marki F. nr rej. (...) k. 153 – 158, fakturze zakupu samochodu F. (...), opinii biegłego i opinia sądowo psychiatryczno-psychologicznej, wywiadzie środowiskowego.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd uznał, iż wina oskarżonego nie budzi wątpliwości, oskarżony przyznał się do zarzucanych mu czynów, a złożone przez niego wyjaśnienia znalazły potwierdzenie w zebranych w sprawie materiale dowodowym, a w szczególności w zeznaniach świadków i pokrzywdzonych.

Zachowaniem swoim oskarżony wyczerpał znamiona przestępstw art. 280 § 2 kk w zw. z at. 64 § 2 kk.

Zgodnie z art. 280 § 1 kk kto kradnie, używając przemocy wobec osoby lub grożąc natychmiastowym jej użyciem albo doprowadzając człowieka do stanu nieprzytomności lub bezbronności, podlega karze pozbawienia wolności od lat 2 do 12. Z kolei § 2 tego przepisu stanowi kwalifikowaną formę kradzieży i stosownie do jego treści, jeżeli sprawca rozboju posługuje się bronią palną, nożem lub innym podobnie niebezpiecznym przedmiotem lub środkiem obezwładniającym albo działa w inny sposób bezpośrednio zagrażający życiu lub wspólnie z inną osobą, która posługuje się taką bronią, przedmiotem, środkiem lub sposobem, podlega karze pozbawienia wolności na czas nie krótszy od lat 3.

Z dokonanych w sprawie ustaleń na podstawie całokształtu zgromadzonego materiału dowodowego ustalono, że we wszystkich trzech zdarzeniach oskarżony posługiwał się tą samą bronią. Na podstawie opinii biegłego K. B. ustalono, że przedmiotem jakim posłużył się oskarżony G. K. (1) był pistolet alarmowy M. model (...) kal. 6 mm. Jest to broń palna, alarmowa o kalibrze 6mm w rozumieniu ustawy z dnia 21 maja 1999r. o broni i amunicji z pz. Broń była sprawna, jej mechanizm był kompletny. Broń ta nie jest przystosowana do miotania pocisków, efektem jej działania jest huk i wydobywające się z lufy pozostałości powystrzałowe, płomień i gazy powystrzałowe wydostające się na odległość nie większą niż 1m. Bezpieczna odległość do oddania strzału, to powyżej 1m. W przypadku bezpośredniego przystawienia tej broni do ciała ofiary i oddania strzału, strzały te mogą spowodować oparzenia, opalenia skóry, a czasem nawet i rozerwanie skóry.

Zgodnie z wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 14 czerwca 2011r. Sygn. akt II AKa 199/11 z punktu widzenia znamion art. 280 § 2 k.k. nieistotne jest, czy w chwili czynu sprawca jest zdecydowany na użycie broni, gdyż wystarczy, że sprawca się nią posługuje. Posłużenie się bronią palną w rozumieniu art. 280 § 2 k.k. nie musi polegać na oddaniu strzału lub usiłowaniu oddania strzału. Wystarczy, że sprawca posiada broń palną i manipulując nią sprawia wrażenie, że może być użyta zgodnie z jej przeznaczeniem.

Każda broń palna, w tym broń alarmowa, zdolna do rażenia, jest niebezpieczna dla życia lub zdrowia. Broń alarmowa, by mogła być uznana za broń palną, oprócz wywołania efektu akustycznego, musi nadto charakteryzować się zdolnością rażenia celu na odległość nie większą niż 1 metr. Nieistotne dla tej oceny jest to, czy sprawca przykładał broń do skroni, czy celował z odległości kilkunastu centymetrów, czy z odległości większej, w tym powyżej 1 metra. To konkretne cechy danego urządzenia, a nie sposób czy okoliczności jego użycia, decydują o tym, czy stanowi ono broń palną w rozumieniu cyt. ustawy o broni palnej i amunicji.

Tak przedstawiony opis cech jakie winna spełniać broń palna – alarmowa, by została zakwalifikowana jako broń palna spełnia broń alarmowa, którą posługiwał się oskarżony w celu dokonania rozboju. Pistolet alarmowy M. model (...) kal. 6 mm wywołuje efekt akustyczny oraz ma możliwość rażenia na odległość nie większą niż 1 metr.

Dodać należy, że ugruntowany jest pogląd w orzecznictwie, że dla oceny zakwalifikowania czynu z art. 280 § 2 kk nie jest istotne czy broń jest naładowana czy też nie.

Zgodnie z wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 11 października 2001 r., sygn. akt II AKa 338/01 przy interpretacji art. 280 § 2 k.k. nie można tracić z pola widzenia tego oczywistego faktu, iż posłużenie się bronią palną (a za taką niewątpliwie uznaje się w świetle ustawy z dnia 21 maja 1999 r. o broni palnej i amunicji - Dz. U. Nr 53, poz. 549 - broń gazową) nie musi polegać na oddaniu strzałów lub nawet usiłowaniu oddania strzałów i nie ma wymogu, by broń ta była nabita.

Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 grudnia 2002r., II KKN 373/00 posłużenie się bronią palną w rozumieniu art. 280 § 2 kk nie musi polegać na oddaniu strzału lub usiłowaniu oddania strzału, bowiem do wyczerpania znamion tego przestępstwa broń w ogóle nie musi być nabita. Wystarcza, że sprawca posiada broń i manipulując nią sprawia wrażenie, że może być użyta, zgodnie z jej przeznaczeniem.

Zgodnie z powyższym Sąd uznał, iż oskarżony posługiwał się bronią palną, czym wypełnił znamiona czynu kwalifikowanego przewidzianego w art. 280 § 2 kk. Z uwagi na to, iż oskarżony G. K. (1) posługiwał się tą samą bronią w każdym z zarzucanych mu czynów, zachodziła konieczność zmiany kwalifikacji prawnej czynu popełnionego przez niego w dniu 9 grudnia 2013r. w S. jako przestępstwa określonego w art. 280 § 2 kk w zw. z art. 64 § 2 kk.

Sąd uznał, iż przestępstwa zostały popełnione przez oskarżonego G. K. (1) w ramach powrotu do przestępstwa w rozumieniu art. 64 § 2 kk.

Zgodnie z art. 64 § 2 kk jeżeli sprawca uprzednio skazany w warunkach określonych w § 1, który odbył łącznie co najmniej rok kary pozbawienia wolności i w ciągu 5 lat po odbyciu w całości lub części ostatniej kary popełnia ponownie umyślne przestępstwo przeciwko życiu lub zdrowiu, przestępstwo zgwałcenia, rozboju, kradzieży z włamaniem lub inne przestępstwo przeciwko mieniu popełnione z użyciem przemocy lub groźbą jej użycia, sąd wymierza karę pozbawienia wolności przewidzianą za przypisane przestępstwo w wysokości powyżej dolnej granicy ustawowego zagrożenia, a może ją wymierzyć do górnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego o połowę.

Oskarżony był uprzednio skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej z dnia 3 grudnia 2003r., sygn. akt II K 151/03 za przestępstwo m.in z art. 280 § 1 kk na karę łączną 5 lat pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od 7.10.2002r. do 26.06.2006r. kiedy to został warunkowo przedterminowo zwolniony z reszty kary. Następnie wyrokiem Sądu Okręgowego w Gliwicach z dnia 11 grudnia 2008r., sygn. akt IV K 229/08 został skazany za przestępstwo z art. 280 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk na karę 5 lat pozbawienia wolności, którą odbył w całości w okresie od 13 sierpnia 2008r. do 13 sierpnia 2013r.

Zgodnie z art. 91 § 1 kk jeżeli sprawca popełnia w podobny sposób, w krótkich odstępach czasu, dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw, sąd orzeka jedną karę na podstawie przepisu, którego znamiona każde z tych przestępstw wyczerpuje, w wysokości do górnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego o połowę.

Przesłankami, od których zależy uznanie wielości czynów za ciąg przestępstw, w świetle art. 91 § 1 są zatem powtarzalne zamachy (dwa lub więcej) na to samo dobro prawne, przy czym kolejne czyny muszą wypełniać znamiona tego samego typu czynu zabronionego, a zarazem stanowić realizację każdorazowo podjętego zamiaru przestępnego, podobny sposób popełnienia kolejnych czynów, krótkie odstępy czasu pomiędzy poszczególnymi czynami, popełnienie czynów zanim zapadł pierwszy, chociażby nieprawomocny wyrok, co do któregośkolwiek z nich.

Bezspornym jest, że zarzucane oskarżonemu czyny wypełniają znamiona tego samego typu kwalifikowanego, czynu zabronionego przewidzianego w art. 280 § 2 kk. Musi bowiem zachodzić tożsamość kwalifikacji prawnej każdego z czynów składających się na ciąg przestępstw.

Przesłanka "podobnego sposobu" popełnienia kolejnych czynów ma charakter ocenny. Należy ją wiązać ze sposobem realizacji przestępstwa wykraczającym poza ustawowe znamię wykonawcze, a polegającym na powtarzalnej technice lub sposobie działania czy wykorzystywaniu takiej samej, powtarzającej się sposobności. Również i ta przesłanka została dochowana, każdy z czynów popełniony został w ten sam sposób, przy zachowaniu tej samej techniki i schematu działania przez oskarżonego. Oskarżony za każdym razem wchodził do budynku stacji paliw i żądał wydania pieniędzy grożąc osobom znajdującym się w budynku użyciem broni palnej.

Kryterium krótkich odstępów czasu jest określeniem nieprecyzyjnym ale przyjęte jest, że za krótkie okresy, uznać należy odstępy czasu nieprzekraczające kilku miesięcy. W rozpoznawanej sprawie okresy te nie przekraczały kilku dni, zatem i ta przesłanka została spełniona.

Nie ulega też wątpliwości, że popełnienie czynów nastąpiło przez oskarżonego zanim zapadł pierwszy, chociażby nieprawomocny wyrok, co do któregośkolwiek z nich.

Mając na uwadze powyższe Sąd uznał, że oskarżony G. K. (1) popełnił zarzucane mu czyny w ramach ciągu przestępstw.

Stopień społecznej szkodliwości czynów przypisanych oskarżonemu w ocenie Sądu jest znaczny. Stwierdzenie takie, jest uprawnione w świetle analizy zdarzeń pod kątem art. 115 § 2 kk – rodzaju i charakteru naruszonych dóbr, sposobu i okoliczności popełnienia czynu, postaci zamiaru i motywacji sprawcy.

W przedmiotowej sprawie co prawda bezpośrednim przedmiotem ochrony jest dobro materialne pokrzywdzonych jakkolwiek sposób działania oskarżonego poprzez użycie broni hukowej zaliczonej przez biegłego do kategorii broni palnej, stworzył u pokrzywdzonych przeświadczenie zagrożenia dla ich życia i zdrowia, poczucia strachu i traumatycznego przeżycia. Oskarżony kierował cały czas broń bezpośrednio w ich stronę w okolice głowy, klatki piersiowej potęgując w ten sposób ich strach.

Ponadto Sąd uznał, że oskarżony działał pod wpływem niskich pobudek, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w każdym przypadku z dużą premedytacją.

Wszystkie powyższe okoliczności świadczą o tym, iż stopień społecznej szkodliwości czynów jest znaczny.

Wymierzając oskarżonemu jedną karę 8 lat pozbawienia wolności Sąd uwzględnił zasady z art. 53 kk i nast. Zgodnie z unormowaniami zawartymi w kodeksie karnym, Sąd wymierza karę według swojego uznania, w granicach przewidzianych przez ustawę, bacząc, by jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy, uwzględniając stopień społecznej szkodliwości czynu oraz biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Sąd wymierzając karę uwzględnia w szczególności motywację i sposób zachowania się sprawcy, popełnienie przestępstwa wspólnie z nieletnim, rodzaj i stopień naruszenia ciężących na sprawcy obowiązków, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa, właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie się po jego popełnieniu, a zwłaszcza staranie o naprawienie szkody lub zadośćuczynienie w innej formie społecznemu poczuciu sprawiedliwości.

Przy wymiarze kary Sąd jako okoliczności obciążające uwzględnił dotychczasową wielokrotną karalność oskarżonego, działanie w warunkach recydywy wielokrotnej, fakt iż oskarżony opisanych czynów dopuścił się w krótkim okresie czasu po opuszczeniu zakładu karnego – w niespełna 3 miesiące, a skradzione pieniądze przeznaczył m.in. na gry na automatach. Okoliczność ta świadczy o dużym zdemoralizowaniu oskarżonego.

Jako okoliczność łagodzącą Sąd uznał, przyznanie się oskarżonego do zarzuconych mu czynów oraz złożenie wyczerpujących i zgodnych z prawdą wyjaśnień.

Orzeczona wobec oskarżonego kara zdaniem Sądu jest adekwatna do stopnia jego zawinienia oraz współmierna do stopnia społecznej szkodliwości popełnionych przestępstw, spełni swoje cele wychowawcze i zapobiegawcze.

Sąd nie uwzględnił wniosku prokuratora w trybie art. 46 kk z uwagi, iż był on spóźniony.

Zgodnie z treścią art. 49a kpk, jeżeli nie wytoczono powództwa cywilnego, pokrzywdzony, a także prokurator, może aż do zakończenia pierwszego przesłuchania pokrzywdzonego na rozprawie głównej złożyć wniosek, o którym mowa w art. 46 § 1 kk.

Za pierwsze przesłuchanie pokrzywdzonego na rozprawie głównej, do zakończenia którego pokrzywdzony może złożyć wniosek, o którym mowa w art. 46 § 1 k.k., jest w rozumieniu przepisu art. 49a k.p.k. pierwsze przesłuchanie pokrzywdzonego w toku całego postępowania sądowego, ujęte chronologicznie. Termin dla wniesienia wniosku o naprawienie szkody ma charakter prekluzyjny, nie może więc być przekraczany ani też przywracany.

Z akt sprawy wynika, że prokurator wniósł o orzeczenie w trybie art. 46 kk obowiązku naprawienia szkody w całości na rzecz pokrzywdzonych już po zamknięciu przewodu sądowego, a więc niewątpliwie po upływie terminu. Dlatego wniosek ten nie został przez Sąd uwzględniony.

Na podstawie art. 63 § 1 kk Sąd zaliczył oskarżonemu na poczet orzeczonej kary okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 13 grudnia 2013r. Do dnia 2 lipca 2014r.

Na mocy art. 44 § 2 k k Sąd orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowego w postaci pistoletu (...) i magazynka bez amunicji, opisanych pod pozycją 19 i 28 w księdze przechowywania dowodów rzeczowych nr Drz 9/14, bowiem służyły one do popełnienia przestępstw.

Sąd na mocy art. 230 § 2 kpk zarządził zwrot pokrzywdzonej K. K. (1) telefonu komórkowego marki (...)wraz z baterią i pokrywy metalowej telefonu komórkowego marki N. opisanych pod pozycjami 22 i 23 w księdze przechowywanych dowodów rzeczowych pod nr Drz 9/14.

Sąd zarządził również zwrot oskarżonemu G. K. (1) dowodów rzeczowych opisanych pod pozycjami od 1 do 9, 11, od 13 do 13,20, 24 do 27, 27, 29, 31 do 34 w księdze przechowywania dowodów rzeczowych pod nr Drz 9/14, bowiem powyższe przedmioty stały się zbędne dla postępowania karnego.

Na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982r. Prawo o adwokaturze Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. C. kwotę 840 zł + 23 % VAT łącznie 1033,20 zł tytułem zwrotu kosztów obrony z urzędu udzielonej oskarżonemu G. K. (1). Kwota ta uwzględnia rodzaj sprawy oraz ilość rozpraw, w których uczestniczył obrońca oskarżonego.

Sąd na zasadzie art. 624 k.p.k. zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych obciążając nimi w całości Skarb Państwa. Uwzględniając sytuację materialną oskarżonego, a to okoliczność, że oskarżony przed zatrzymaniem nigdzie nie pracował, nie posiada majątku ani żadnych oszczędności, obciążenie go kosztami postępowania byłoby niecelowe.

ZARZĄDZENIE

1. odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć:

- oskarżonemu G. K. (1) oraz jego obrońcy adw. A. L. – C.;

2. kal. 14 dni

Gliwice, dnia 4 sierpnia 2014r.